

[Erling Christensen]

bygget straffebestemmelser i lovforslaget, hvis man ikke overholder det grundlæggende princip i § 1.

Socialdemokratiet har også bemærket, at lovforslagets kapitel 5, § 25, har en anden overskrift end Dyreværnsudvalgets forslag, som var »Dyreværnsrådet«. Ministerens overskrift er »Det Dyreetiske Råd«. Om rådet hedder det ene eller det andet, betyder ikke så meget, men hvad rådet skal lave, og hvilke beføjelser og kompetence rådet har, det interesserer Socialdemokratiet sig for. At man i § 25 i lovtæksten skriver »så vidt muligt«, må være en lapsus; enten skal man eller også skal man ikke sikre sig indsigt. Men i det hele taget må vi kigge på § 25 under udvalgsarbejdet.

Om SF's forslag vil jeg gerne sige, at man tager de fleste af mindretalsindstillingerne fra Dyreværnsudvalgets betænkning, og mange af de forslag tiltaler også Socialdemokratiet. Som i Dyreværnsudvalgets arbejde og betænkning bliver vi også her i Tinget nødt til at indgå kompromiser om enkelte ting.

Socialdemokratiets arbejde med de foreliggende lovforslag vil være præget af ønsket om at nå gode og positive resultater under udvalgsarbejdet. Til det formål rummer flere af SF's konkrete forslag gode indfaldsvinkler, som vi også vil bruge i lovgivningsarbejdet. Jeg håber tilsvarende, at SF konstruktivt vil støtte Socialdemokratiet i arbejdet med at nå det bedste resultat.

Den positive holdning, ministeren lægger for dagen i sin fremsættelsestale, kombineret med et godt, resultatsøgende udvalgsarbejde, giver mig grund til at vente, at den endelige dyreværnslov vil give klare og tydelige forbedringer af dyrs vilkår og stilling i samfundet, og på det grundlag skal jeg give tilsagn om Socialdemokratiets støtte til at nå et resultat. Men lad mig til slut gentage, at vores klare forudsætning for støtte er helt klare, tydelige og konkrete forbedringer af alle dyrs vilkår og stilling i samfundet.

Sterup (KF):

Et gammelt ord siger, at det, en civilisation eller et samfund vurderes på, er, hvordan man behandler dyrene. Begge de to forslag til ny dyreværnslov, vi behandler i dag, både regeringens og Socialistisk Folkepartis, har det klare formål at styrke dyrenes stilling. Dette formål kan Det Konservative Folkeparti helt tilslutte

sig, men den konservative folketingsgruppe har den opfattelse, at den kommende dyreværnslov skal udarbejdes på baggrund af regeringens forslag.

Vi mener, at SF's lovforslag på en række punkter er for vidtgående, bl.a. i de krav, forslaget stiller til dansk landbrug. Hvis lovforslaget blev gennemført sådan, som det foreligger, vil jeg tro, at det ville stille dansk landbrug i en konkurrencemæssigt meget vanskelig situation, simpelt hen fordi landbruget i så fald skulle leve op til krav og regler langt strengere end dem, der gælder i de lande, som vort landbrug konkurrerer med.

I det hele taget er SF's forslag præget af en række meget konkrete forskrifter og detaljerede påbud. Regeringens forslag er derimod udformet som en rammelov, sådan at ministeren efter bemyndigelse kan udforme de mere detaljerede regler i overensstemmelse med de erfaringer, der hele tiden gøres fagligt, videnskabeligt og praktisk på dyreværnsområdet. Det er efter min opfattelse en stor fordel at have disse bemyndigelser i loven, når vi løbende skal indføre internationale aftaler om dyreværn i den danske lovgivning.

Justitsministerens lovforslag skal netop tilvejebringe grundlaget for, at Danmark kan tiltræde den europæiske konvention om beskyttelse af kæledyr samt gennemføre de rekommandationer, som er vedtaget inden for den europæiske konvention om beskyttelse af produktionsdyr. En rammelov med en række detaljerede bemyndigelsesbestemmelser er efter konservativ opfattelse det mest velegnede instrument til at sikre, at dyreværnsområdet hele tiden kan tilpasses udviklingen og de nyeste forskningsresultater.

Det væsentligt nye og principielt rigtige i det foreliggende forslag til dyreværnslov fra regeringen er efter min opfattelse, at samfundet i almindelighed og de, der holder dyr i særdeleshed, har ansvaret for, at dyrene behandles bedst muligt, og det er en ubetinget styrkelse af dyrenes stilling. Den hidtidige lovgivning har alene anvendt den noget mere fattige garanti for dyrene, der kom til udtryk ved udtrykket, at man ikke måtte påføre dyrene unødigt lidelse. I den forbindelse er der i justitsministerens lovforslag bl.a. pålæg til dyrlæger om anmeldelse til politiet, hvis de bliver bekendt med uforsvarlig behandling af dyr, ligesom de foreslåede